

URED ZA POGRANIČNE OBLASTI

*

Martinela

„Čuo, nikad video“
govorio si o zemlji preko granice
izbrazdanoj rekama, posutoj zamkovima
i zapljuskivanoj mirnim morem
nad kojim se nagingu
savitljive palme i procvale terase

govorio si tako da bi me pozdravio
prikovan za svoj metar asfalta
s ružom u ruci.

*

Redona

Spustili su se
davno pre mog rođenja

sledili su drevni tok reke
kroz osunčane ravnice
opirali se volji za povratkom
u senku zvonikâ
na pustima trgovima.

Ovaj puk deli moju krv
i u krvi istu žudnju
da se ode i ostave staze
ocrtane od očeva

način njihovog govora
drag mi je i prislan

ali u napregnutoj
sintaksi osećam prazninu
jednog pitanja
koje se ne može izgovoriti.

*

Gromo

Nakon večere stizale su vesti
s druge strane granice:
oblaci odblesnuti u plavnim livadama
zaboravljena imena otišlih ljudi
koji se nikada nisu vratili

mi smo ostajali zatvoreni u kuhinji,
kroz prozore ulazila je muzika
koncerta na trgu

ja sam bivao sve dalji.

*

Trecolasko

Napolju su strništa
pokrivena ledom
i horizont hladan
kao sečivo stavljeno pod grlo

zato ostajemo ovde, ostajemo zajedno
pred epigramima
uklesanim u kamenje, s vatrama
koje je neko upalio
da bi dao svetla mrtvima

za sto godina signal
iz nebeskih hramova
provešće nas kroz maglu
što obavija Trecolasko

i ako glas Serija zamukne
ugušen šljunkom
anđeo kanalâ
pokazaće nam put

prema drugom jarku,
drugom utvrđenom gradu
podignutom za odbranu
nevidljive granice.

*

Valeđo sul Minčo

Cvet koji se lomi u cvetu
i pali krunicu od straha i
resantimana

na najtamnijem dnu
tvojih pomirenih očiju
pred koritima
obraslim muljem

to je jedini red ustupljen
našem neizvesnom lutanju
između trnova još neprocvetalih
ružičnjaka.